

דברי חז"ל לפורים

1. אמר ריש לקיש גלי וידוע לפני הקב"ה שעתיד המן לשקלים על ישראל,

לפיכך הקדים שקליהם (מחצית השקל) לשקלין, הינו דכתי באחד באדר משמעין

על השקלים. (ילקוט שמעוני אסתר ג)

2. שאלו תלמידיו את רשב"י מן מה נתחייב שונאייהן של ישראל שבאותו הדור.

בלייה? אמר להם אמרו אתם, אמרו לו מן שנחנו מסעודהו של אותו רשות, אם כן

שבשושן יחרגו שבכל העולם כולם אל יחרגו! אמרו לו אמר אתה, אמר להם מן

שהשתחו לצלם, אמרו לו וכי משוא פנים יש בדבר? אמר להם הם לא עשו אלא

לפנים אף הקב"ה לא עשה עמהן אלא לפנים (מגילה יב)

3. המן מן התורה מנין? המן העז, אסתיר מן התורה מנין? ואנכי הסתר אסתיר,

מרדיי מן התורה מנין? דכתי מר דרור ומתרגמינו מירא דכיא (חולין קלטן)

המן-הלאז אשר איטיך לבלי עכל-מפניו אקלפת (בראשית ג:יא)
ואנכי הסתר אסתיר פני ביום שהוא על כל-הארעה אשר עשה כי פנה אל-אללים אחרים (דברים לא:יח)

ואתת קח- לך בשמים ראש מֶרְדּוֹר (שמות ל:כג)

דברי חז"ל לפורים

4. תניא ר' אליעזר אומר אסתר ברוח הקודש נאמרה, שנאמר ויאמר המן בלבו, ר' עקיבא אומר אסתר ברוח הקודש נאמרה שנאמר ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל רואית, ר"מ אומר אסתר ברוח הקודש נאמרה שנאמר וידע הדבר למרדכי, רבי יוסי בן דורמסקייט אומר אסתר ברוח הקודש נאמרה שנאמר ובעזה לא שלחו את ידם, אמר שמואל או הווי התם הוה אמינה מלטה דעתיפה מכולחו שנאמר קימו וקבעו קומו למעלה מה שקבעו למטה, אמר רבא לכולחו אית להו פירכה לבך מדשמואל דלית ליה פירכה, דרבי אליעזר סברא הוא שלא הוה איש חדש למלכא כוותיה והאי כי קא מפיש טובא ואמר אדעתיה דנפשיה קאמער, דר"ע דלמא בר אליעזר דאמיר מלמד שכט אחד ואחד נדמתה לו כאומתו, והא דרבי מאיר דלמא כרבי חייא בר אבא דאמר בגתן ותרש שני טרשאים היה, והא דרבי יוסי בן דורמסקייט דלמא פריסתקי שדור, דشمואל ודאי לית ליה פירכה.... רבי יוסף אמר מהכא ומי הפורים האלה לא יעברו מתחיך היהודים, רב נחמן בר יצחק אומר מהכא זכרם לא יסוף מזורעים (מגילה ז)

רמ"י

ויהם סמן צלצלו. מנה ידעו כותבי המגילך שכט המר צלצלו היה רוח כקדמת גנלה עליcas: וידעו כדציו למרדכי. מי גנלה לו רוח כקדמת טרכ טלייו: ואזזה לנו צלמו מת יטס. כיוך ידעו מה עשו כלהוקיס: מפסיק וטמര טודג. יזיהו נזוט מלכות לדעתה דנפשיכם קהמל שמע מיניכם זהה כיitch צלצלו: נדמתה לו כלהומתו. וכיו הומרים צפיכס זו משלנו כייח: דרצוי חייט צר חצט. لكمן צפילקין: פלייסתקי צדוע. צלחותם צלחו בסס נמלדי ומלסתן טנה גענו צזיח טנה ירע נמיך: נו יעטרו. מנה ידע מה כתעה:

5. כִּי נָפֹל תְּפֹל לִפְנֵי. דרש ר' יהודה בר אלעאישתי נפילות הללו למה, אמרו לו

אוֹמָה זו מִשׁוֹלָה לַכּוֹבִים וּמִשׁוֹלָה לְעַפֶּר, כשהם יורדים עד עפר, וכשהם עוֹלִים עַוְלִים עד הַכּוֹבִים, אם מזורע היהודים. בשיעענו לו לצלבו לא היינו סבורים שהיה מון המיחדים להקב"ה, אבל עבשו שהוא מזורע היהודים מאותם שנפלו לכבשין האש ונצלו ומאותם שנפלו לנגב אריות, לא תוכל לו (ילקוט שמעוני פרק ז)

דברי חז"ל לפורים

6. ת"ד ארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות נתנבאו להם לישראל ולא פחתו ולא

הותירו על מה שכותב בתורה חוץ ממקרא מגילה, מי דרשו? אמר רבי חייא בר אבין אמר רבי יהושע בן קרחא ומה מעבדות לחירות אמר שירה ממיתה לחיים לא כל שכן! אי הכי הללו נמי נימא, לפי שאין אומרים הללו על נס שבחויצה לארץ.

יציאת מצרים דנס שבחויצה לארץ היכי אמרין שירה? בדתニア עד שלא נכנסו ישראל לארץ הוכשרו כל הארץות לומר שירה. רב נחמן אמר קרייתא זו הלילא, רבא אמר בשלמה התם הללו עבדי ה' ולא עבדי פרעה אלא הבא הללו עבדי ה' ולא עבדי אחשوروש? אבותי עבדי אחשوروש אני! בין לרבא בין לר"ג קשיא והא תנאי משנכנסו לארץ לא הוכשרו כל הארץות לומר שירה כיון שנלו חזרו להכשרין הראשון (מגילת יד).

7. ותאמר אסתיר אם על המלך טוב יבא המלך והמן היום: שננו רבותינו מה ראתה

אסתר שזימנה את המן? רבי אלעזר אומר פחים טמנה לו לכדו שנאמר יחי שלחנים לפניהם לפחות למומים למוκש, רבι יהודה אומר כדי שלא יכרו בה שהיה יהודית, רבι נחמיה אומר כדי שלא יאמרו ישראל אחיות יש לנו בבית מלך ויסחו את

דעותם מן הרחמים (ליקוט שמעוני פרק ח)